

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/419/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122284389
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122284389.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 proti povinnému: J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec H., o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške XXX,XX T. a trov exekučného konania, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/419/2022 zo dňa 27. apríla 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/419/2022 zo dňa 27. 4. 2022 z a m i e t a .

II. Oprávnený n e m á nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/419/2022 zo dňa 27. 4. 2022.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.4.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 64Ek/419/2022, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía iných trov exekúcie oprávneného vo výške 42,- Eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 9 ods. 1, ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa opätovným návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 08.04.2022 domáhal od povinného vymoženía pohľadávky vo výške XXX,XX Eur na základe exekučných titulov - Výkazu nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.03.2016 a výkazu nedoplatkov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2016. Ďalej uviedol, že po preskúmaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vrátane jeho príloh zistil, že oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie v časti F) formulára (Troy exekúcie - oprávnený) uplatnil nárok na náhradu trov starej exekúcie v sume 42,- Eur. Tiež uviedol, že následne vyzval oprávneného na odstránenie tejto sumy, opierajúc sa o ustanovenie § 9 ods. 3 ZoUNEK. V reakcii na uvedenú výzvu oprávnený danú vadu neodstránil, t.j. naďalej zotrval na uplatnenom nároku vo výške 42,- Eur. V tejto súvislosti súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou skonštatoval, že v danom prípade čiastku 42,- Eur bol povinný uhradiť oprávnený súdному exekútorovi, u ktorého bola stará exekúcia vedená. Oprávnený si však uvedenú čiastku uplatnil v predmetnom exekučnom konaní, ako troy oprávneného. Avšak suma 42,- Eur predstavuje sumu, ktorú je oprávnený povinný uhradiť súdному exekútorovi z titulu zastavenia starej exekúcie, u ktorej vzhľadom na jej priebeh boli naplnené okolnosti, s ktorými ZoUNEK spája zastavenie exekúcie. Tento nárok si však oprávnený nemôže prenášať v novom exekučnom konaní na ťarchu povinného, čo v neposlednom rade potvrdzuje aj príslušné ustanovenie § 9 ods. 3 ZoUNEK, podľa ktorého si v rámci repodaja môže oprávnený nárokovať v rámci trov exekúcie len zaplatený súdny poplatok. A vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko si oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil nárok, ktorý priamo z exekučného titulu nevyplýva, a na ktorý zároveň v

zmysle platnej právnej úpravy nárok nemá, súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie v sume 42,- Eur zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote oprávnený sťažnosť. V podanej sťažnosti poukázal na ZoUNEK, ktorý vyriešil otázku úhrady paušálnych trov exekúcie tak, že ich prikázal uhradiť oprávnenému bez ohľadu na skúmanie majetkových pomerov dlžníkov. Zastavili sa tak podľa sťažovateľa exekučné konania voči nemajetným ako aj majetným povinným, pretože skúmala sa len skutočnosť, či nebola pohľadávka od povinného vymožená, ale neskúmali sa jeho majetkové pomery. Sťažovateľ ďalej uviedol, že pri zastavení exekúcie pritom spravidla platí, že trovy exekučného konania hradí povinný. Vzhľadom na túto skutočnosť dal potom podľa názoru sťažovateľa zákonodarca možnosť oprávnenému, uplatniť si pohľadávku voči solventnému povinnému v ďalšom exekučnom konaní prostredníctvom opätovného návrhu. V súvislosti s vyššie uvedeným oprávnený ďalej poukázom na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetný nárok vo výške 42 EUR klasifikuje ako príslušenstvo pohľadávky, konkrétne náklady spojené s jej uplatnením. Zároveň oprávnený uviedol, že takýto právny názor je aj v súlade s rozhodnutiami Ústavného súdu SR (napr. I. ÚS 240/2020-18, I. ÚS 242/2020-18, I. ÚS 251/2020-18, II. ÚS 234/2020-18, II. ÚS 251/2020-19, II. ÚS 241/2020-18, III. ÚS 239/2020-18, III. ÚS 235/2020-18, IV. ÚS 240/2020-19, IV. ÚS 237/2020-18, IV. ÚS 238/2020-18, ...), v záveroch odôvodnenia ktorých je uvedené: „oprávnenému nič nebráni podať opätovne návrh na vykonanie tejto exekúcie podľa § 9 zákona č. 233/2019 Z.z., v rámci ktorého si môže uplatniť aj náhradu paušálnych trov starej exekúcie ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky.“ Vzhľadom na tieto skutočnosti, považuje oprávnený svoj uplatnený nárok za dôvodný a preto navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

4. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

6. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Preskúmaním sťažnosti oprávneného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel súd k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

12. Z obsahu spisu súd zistil, že oprávnený sa opätovným návrhom na vykonanie exekúcie (tzv. repodaj) doručeným súdu dňa 8. 4. 2022 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 653,52 Eur, trov základného konania vo výške 20,- Eur a trov exekučného konania na základe exekučných titulov - Výkazu nedoplatkov č. 1649112413 zo dňa 17.03.2016, vykonateľný dňa 25.05.2016 a výkazu nedoplatkov č. 1649248813 zo dňa 28.09.2016, vykonateľný dňa 09.11.2016. Spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložil súdu aj predmetné výkazy nedoplatkov, Upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu trov starej exekúcie zo dňa 01.03.2022 a Oznámenie o ukončení starej exekúcie zo dňa 04.04.2022. Následne vyššia súdna úradníčka vydala napadnuté uznesenie.

13. Podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

14. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

15. Podľa § 53 ods. 4 veta prvá Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

16. Podľa §-u 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), okrem náhrady súdneho poplatku za návrh podľa odseku 1 oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním.

17. Podľa §-u 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

18. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššej súdnej úradníčky dospel k záveru, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnila, preto sudca sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku sudca na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu sťažnosti.

19. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku súd zamietol uplatnený nárok oprávneného na vymoženie iných trov vo výške 42,00 Eur. Oprávnený sa s uvedeným záverom nestotožnil, argumentujúc dôvodovou správou k zákonu č. 233/2019 Z.z. Sudca v tejto súvislosti uvádza, že dôvodová správa nie je právne záväzným výkladom právnych noriem, ktoré podáva jedine súd. Možno sa síce domnievať, že dôvodová správa vyjadruje úmysel zákonodarcu, no v danom prípade možno o uvedenom výrazným spôsobom polemizovať, keď zákon č. 233/2019 Z.z. bol dotknutý viacerými podstatnými zmenami aj pri prerokovaní v Národnej rade Slovenskej republiky, pričom z obsahu celej dôvodovej správy (vo vzťahu k prijatým právnym normám) je zrejmé, že nekorešponduje s prijatým normatívnym textom zákona. Už len z uvedeného považuje súd za potrebné odmietnuť výklad, ktorý má mať oporu v dôvodovej správe k uvedenému právnemu predpisu. Taktiež sudca uvádza, že pokiaľ ide o sumu 42,- Eur, ktorá predstavuje oprávneným uhradené trovy starej exekúcie ukončenej ex-lege za splnenia podmienok uvedených v zákone č. 233/2019 Z.z., na túto nedisponuje oprávnený spôsobilým exekučným titulom proti povinnému. Ako vyplýva z § 6 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov je exekučným titulom. No uvedený exekučný titul predstavuje oprávnenie súdneho exekútora vymáhať paušálne trovy od oprávneného. Uvedený exekučný titul nezaväzuje k plneniu povinného (ktorému sa ani nedoručuje) a ani nie je vydaný v prospech oprávneného. Oprávnený tak nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie paušálnych trov od povinného. Úhradou paušálnych trov oprávneným súdnemu exekútorovi totiž podľa názoru súdu nedochádza k prechodu práva z exekučného titulu (zo súdneho exekútora na oprávneného) a ani nedochádza k prechodu uloženej povinnosti z exekučného titulu (z oprávneného na povinného). Taktiež, ako vyplýva bez akýchkoľvek pochybností z ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., okrem náhrady súdneho poplatku za návrh, oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním. Oprávnený tak nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie sumy 42,- Eur od povinného a uvedené náklady oprávneného nie je možné podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. uplatňovať ani ako náhradu trov spojených s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20. K rozhodnutiam Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré oprávnený poukazuje, súd uvádza, že predmetné rozhodnutia Ústavný súd SR vydal v skutkovo odlišnej právnej veci. Ústavný súd sa zaoberal zastavením tzv. starých exekúcií súdnym exekútorom na základe osobitného zákona, teda v rozpore s prejavom vôle oprávneného, ktorého zákon zaťažil ešte aj platením trov súdneho exekútora v takto zastavenej exekúcii. Ústavný súd sa v uvedenom tom ktorom rozhodnutí preto zaoberal predovšetkým podstatou a zmyslom prijatia ZoUNEK a postupom súdneho exekútora určeného týmto

zákonom. Znením ustanovenia § 9 ods. 3 ZoUNEK sa ústavný súd vôbec nezaoberal. Skutočnosť, že v závere toho ktorého svojho rozhodnutia uviedol jednu vetu, na ktorú poukázal oprávnený, súd v kontexte ostatného odôvodnenia rozhodnutia Ústavného súdu SR, nepovažuje za zaujatie stanoviska Ústavného súdu SR k aplikácii a výkladu § 9 ZoUNEK. Naopak sudca v tejto súvislosti odkazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 557/2021-13 zo dňa 14.10.2021, v obdobnej veci, kde sudca zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 484,- Eur (ako trovy oprávneného vzniknuté v „starej“ exekúcii) a trovy exekúcie oprávneného vo výške 42,- Eur (ako paušálne trovy „starej“ exekúcie). Zároveň uviedol, že z predmetného rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplýva, že právne závery prezentované okresným súdom v dotknutých rozhodnutiach sú ústavne udržateľné. Konajúci sudca tiež v tejto súvislosti poukazuje na právne závery vyjadrené Ústavným súdom SR v obdobných veciach (napr. IV. ÚS 616/2021-18 zo dňa 07.12.2021, IV. ÚS 622/2021-18 zo dňa 07.12.2021, IV. ÚS 631/2021-23 zo dňa 07.12.2021, I. ÚS 493/2021-20 zo dňa 14.12.2021, I. ÚS 492/2021-19 zo dňa 14.12.2021, I. ÚS 489/2021-23 zo dňa 14.12.2021, I. ÚS 3/2022-15 zo dňa 12.01.2022, I. ÚS 33/2022-19 zo dňa 18.01.2022, II. ÚS 21/2022-19 zo dňa 20.01.2022, II. ÚS 14/2022-18 zo dňa 20.01.2022, II. ÚS 15/2022-32 zo dňa 20.01.2022, ...).

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie o podanej sťažnosti sa skončilo zamietnutím sťažnosti oprávneného, nakoľko tento nebol v uvedenej časti konania úspešný, a preto súd rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).